
Evaluating Environmental Factors Affecting the Genesis of a Sense of Holy Space in Mosques: Case Studies of Bazar-e-Tehran Mosque, Tehran University Mosque, Al-Jawad Mosque of Tehran)

Mohammad Javad Abbaszadeh¹, Bahador Zamani^{2*}

1 PhD Candidate in Architecture, Faculty of Art and Architecture, Art University of Isfahan, Isfahan, Iran.

2 Assistant Professor, Faculty of Art and Architecture, Art University of Isfahan, Isfahan, Iran.

(Received 22 Dec 2019, Accepted 21 Apr 2020)

The mosques as the principal representative of the physical structures of Islamic architecture have once been a clear demonstration of the crystallization of sacred space in the human-built environment, while today, unfortunately, due to intolerance and neglect, often their key and vital quality is lost in purely physical form. The purpose of this study is to recognize the concept of sacred space and evaluate its criteria in several contemporary mosques seeking to answer the question of how and to what extent the criteria of sacred space concept are presented in contemporary mosques. The method of this research is descriptive-evaluation and its data collection is based on the study of library resources, observation, and content analysis. Regarding the experience of the sense of sacred space in the mosque, the extent of sense of sacred space in the three mosques varies. This feeling is higher in Imam Mosque (former Shah) than in the other specimen; the mosque of Tehran University is in the middle position compared to the other two samples and the al-Jawad mosque is in a completely different position, in terms of objectively and mentally signifying a sense of sacred space. Poorly evaluated, it is largely due to the modern, minimalist look that was taken into consideration when constructing the building. The study aimed to identify the sacred significant implications of sacred space in mosques and the factors that create the sacred space of the mosque in the mind of the audience. The results con-

firm that there is a significant relationship between the age of the attendees and the motivation to attend the mosque, and the absence of a significant relationship between the gender of the attendees and the motivation to attend the mosque show that the Imam Mosque has the best situation compared to the other two mosques. Among the reasons that show that Imam Mosque in Tehran is superior to other mosques in sense of sacred space, we can mention the following: Using four symmetrical porch pattern on four sides of yard with same dimensions along with other physical elements (courtyard, Dome, shrine, minaret, pulpit, and altar) in this mosque indicates the existence of objective indications of sacred space. Carefully considered in the Shabestan geometric system, this geometry is close to the square (on either side of the dome), which induces a sense of balance to the audience. The geometry of the dome is quite close to the square and the technique of turning the square into a circle, which is part of the mosque's architecture, has been elaborately applied. In the meantime, all of the above is milder in the Tehran University Mosque, and in the Al-Jawad Mosque almost all of the above is not presented about the sense of sacred space.

Keywords: Sacred space, Contemporary mosques, Evaluation criteria.

* Corresponding author. E-mail: bzamani1975@yahoo.com

ارزیابی عوامل محیطی مؤثر بر ایجاد حس فضای قدسی در مساجد (مطالعه‌های موردی: مسجد بازار تهران، مسجد دانشگاه تهران، مسجد الجواد تهران)

محمدجواد عباس‌زاده^۱، بهادر زمانی^{۲*}

۱. دانشجوی دکتری معماری اسلامی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران.

۲. دانشیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران.

(تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۰۹/۲۰، تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۰۱/۱۶)

چکیده

فضای قدسی فضایی است رشددهنده و تعالی‌بخش که در آن وحدانیت به‌عنوان کیفیتی هویت‌بخش، معیار و مبنای شخصیت و روح فضا محسوب می‌شود؛ وحدانیتی که باوجود تکثر و تنوع عناصر شکل می‌گیرد تا مخاطب چنین فضایی را به فطرت خویش رجعت دهد و نمودی از کمال باطنی‌اش را در آن باز یابد. مساجد به‌عنوان نماینده اصلی ساختارهای فیزیکی معماری اسلامی روزگاری نمایشی آشکار از تبلور فضای قدسی در عرصه محیط انسان‌ساخت بوده‌اند، درحالی‌که امروزه متأسفانه به دلیل تسامح و بی‌توجهی، اغلب، این کیفیت کلیدی و حیاتی‌شان رنگ‌باخته و در قالب کالبدهایی صرفاً فیزیکی از پاسخ‌دهندگی فضایی به نیازهای معنوی مخاطب، بازمانده‌اند. پژوهش حاضر با هدف بازشناسی مفهوم فضای قدسی و ارزیابی معیارهای آن در تعدادی از مساجد معاصر به دنبال پاسخ این پرسش است که در مساجد معاصر، معیارها و شاخص‌های مفهوم فضای قدسی چگونه و به چه میزان حضور دارند؟ روش این تحقیق از نوع توصیفی - ارزیابی و گردآوری اطلاعات آن بر مبنای مطالعه منابع کتابخانه‌ای، مشاهده و تحلیل محتوا است. در رابطه با تجربه حس فضای قدسی در مسجد، میزان حس فضای قدسی در سه مسجد با یکدیگر متفاوت است. این حس در مسجد امام تهران (شاه سابق) از بقیه مساجد بیشتر است؛ مسجد دانشگاه تهران در وضعیتی بینابین و میانه در مقایسه با دو نمونه دیگر قرار دارد و مسجد الجواد در وضعیتی کاملاً متفاوت از لحاظ دلالت‌های عینی و ذهنی حس فضای قدسی، بسیار ضعیف ارزیابی می‌شود که عمدتاً معلول نگاه مدرن و حداقلی‌ای است که در زمان ساخت این بنا مورد توجه قرار گرفته است.

واژگان کلیدی

فضای قدسی، مساجد معاصر، معیارهای ارزیابی، عوامل محیطی.

* نویسنده مسئول مکاتبات: b.zamani@aui.ac.ir

مقدمه

هم‌جواری و عدم دسترسی مناسب، مخدوش نمودن حرمت این مکان مقدس و حس قدسی فضاهای ناب آن را به دنبال داشته است. هدف این تحقیق، ارزیابی کیفی عوامل معمارانه مؤثر بر ایجاد حس فضای قدسی در مساجد است. به منظور نیل به این هدف، این نوشتار ضمن بازشناسی معیارهای مکانی و فضایی مؤثر بر ایجاد حس فضای قدسی، به ارزیابی و آسیب‌شناسی این معیارها و فرصت‌ها و تهدیدهای ناشی از آن در نمونه‌های موردی منتخب می‌پردازد. این تحقیق از نوع توصیفی-ارزیابی به صورت کیفی - کمی و بر پایه تجربیات و پژوهش‌های مطرح پیرامون کاربری مذهبی استوار شده است و در این راستا روش مطالعه و تحلیل نمونه‌های موردی به منظور دستیابی به راهبردهای عملی به کار گرفته شده است. در گردآوری داده‌های این پژوهش از دو شیوه مطالعات کتابخانه‌ای و پیمایش میدانی (مشاهده و پرسش‌نامه) به منظور مطالعه و بررسی ابعاد مختلف موضوع بهره گرفته شده است. انتخاب نمونه‌ها از مساجد دارای تنوع الگوی طراحی در شهر تهران صورت گرفته است. نتایج به دست آمده، تجربه حس فضای قدسی در سه مسجد را با یکدیگر متفاوت نشان می‌دهد. با توجه به دلایل اشاره شده در این پژوهش، این حس در مسجد امام تهران (شاه سابق) از بقیه مساجد بیشتر است؛ مسجد دانشگاه تهران در وضعیتی بینابین و میانه، در مقایسه با دو نمونه دیگر قرار دارد و مسجد الجواد در وضعیتی کاملاً متفاوت، از لحاظ دلالت‌های عینی و ذهنی حس فضای قدسی، بسیار ضعیف ارزیابی می‌شود که بیشتر، معلول نگاه مدرن و حداقلی‌ای است که در زمان ساخت این بنا مورد توجه قرار گرفته است.

دستیابی به ضوابط و معیارهای مورد نظر، لازم است به چستی عملکرد مسجد و رفتارهایی که در مسجد جریان دارد و همچنین معنای مسجد، پرداخته شود. معنا و کیفیاتی که ورای پاسخگویی به عملکردها، به بنای مسجد در بیرون و

مسجد به عنوان یکی از مهم‌ترین ارکان و عوامل شکل‌دهنده شهر اسلامی و کانون آئین‌های مذهبی و بسیاری از فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی، ملاحظات معمارانه خاصی را برای ایفای نقش کالبدی، عملکردی و نمادین می‌طلبد. باین حال جریان معماری در ایران هر از گاهی شاهد یک‌تازی معماری‌های تک‌ساحتی با انگاره‌های سنت ستیز و به تعبیر بهتر، فطرت ستیز به بهانه نوآوری (تجدد) و با داعیه تغییر و تحول و دوری از تکرار است تا آنجا که ابنیه مذهبی نظیر مساجد و اماکن متبرکه و قدسی نیز از خبط و خطای آن در امان نمانده‌اند. لازمه طراحی نو، متعهد ماندن به اندیشه نوآوری است نه دربند پوسته ماندن و از هسته و جوهر جا ماندن. در طراحی مسجد به عنوان خاص‌ترین، خالص‌ترین، آرمانی‌ترین و محتواگرترین موضوع معماری اسلامی نیز، آنچه نیازمند تغییر و تکامل است ابزار و روش‌ها هستند و نه اصول و ارزش‌ها. اصل مسلم و هدف ناب حضور در مسجد، بازیابی حس حضور قلب جهت نیل به نقطه اوج خشوع و خضوع بنده، در برابر حق تعالی است؛ یعنی مهم‌ترین حالت و ساحتی که نمازگزار، به هنگام ادای فریضه نماز، باید به آن تقرب جوید. در نیل به این هدف، کیفیت فضاهای مسجد و ایفای نقش آن‌ها به عنوان عناصر متذکر برای مخاطب خاص و عام، می‌تواند به صورت‌های مختلف و با بهره‌گیری از ابزار و عناصر با پیام روشن و در جهت احترام به اهداف، اصول و ارزش‌های مسجد در قالب انگاره‌های سنتی یا مدرن طراحی، نمود یابد. امروزه عدم توجه به این مهم، در کنار بی‌توجهی به حریم مسجد از طریق هم‌جواری با کاربری‌های غیر وابسته و ناسازگار، عدم هماهنگی به لحاظ ارتفاع و نمای ساختمان‌های

۱. چارچوب نظری

در تقویت و ایجاد فضایی مناسب برای برپایی فریضه نماز، علاوه بر مکان‌یابی صحیح مسجد در سطح شهر، کیفیت‌های فضای معماری مساجد نیز مؤثر هستند، به این منظور برای

می‌کند سفر کبیر را آغاز و از لحظه‌ای که از جلوخان مسجد پا به عرصه مسجد می‌گذارد و صحن مسجد را به امید دسترسی به گنبد خانه که حوزه نفوذ محراب محسوب می‌شود، طی می‌کند، سفر صغیر آغاز می‌شود. معمولاً معماری، برای نقطه آغاز سفر صغیر اهمیت خاصی قائل است و با احداث نشانه‌هایی چون «دریوند»، «جلو خان»، «سردر» و امثال آن‌ها، شروع سفر را به انسان تذکر می‌دهد. در این راستا، تنظیم محورهای توجه و محور حرکت نمازگزار در طول سفر صغیر او، از حساسیت ویژه‌ای برخوردار است و تلاش می‌شود رابطه محور حرکت نمازگزار با محور توجه حسی او به حوزه محراب و در نهایت هم‌شأنی این دو با محور، توجه معنایی تقرب به ذات حضرت حق، رضایت خاطر و تعادل ذهنی نمازگزار را فراهم آورد.

در رابطه با مؤلفه معنایی در مسجد، توجه به عوامل زیر در به دست دادن حس حضور، تقرب و تقدس ضرورت می‌یابد.

شرط لازم برای تقرب به لحظات ملکوتی برای نماز، هنگامی فراهم می‌شود که انسان «طالب تقرب» دارای «خاطری جمع» (غیر مغشوش) باشد و از راستای «محور توجه» خود نسبت به خدا منحرف نشود. المان‌هایی چون گنبد و مناره که همواره در معماری مساجد حضور داشته‌اند، به‌خوبی می‌توانند برای نمازگزار در لحظه ورود و حتی پیش از آن، ایجاد توجه و حضور قلب را برای ورود به عرصه مسجد و برپایی نماز، به همراه داشته باشند. برای برپایی یک نماز همراه با حضور قلب، لازم است افزون بر شرایط روانی خود نمازگزار، محیط پیرامونی نیز این امکان را فراهم کند. عوامل ضد ارزشی و مختل‌کننده نظم، از عوامل برهم زننده تمرکز نمازگزار محسوب می‌شوند. عوامل مداخله‌گر در راستای هدف اشاره‌شده، به دو دسته تقسیم می‌شوند (Razjouyan 2001): ۱. شرایط روانی انسان (پرداختن به این عامل موضوع این مقاله نیست) و ۲. شرایط محیطی (این مقاله بر این عامل تمرکز دارد).

۱-۳. مسجد و حس فضای قدسی

درباره معماری مسجد، نمی‌توان فقط بر مبنای فرم و ترکیب

درون، شأن و منزلت خاص می‌بخشند و در یک معماری مطلوب با جلوه‌های ادراکی عینی و ذهنی، در تعامل و تقابل ناظر با اثر معماری مطرح می‌شوند. معماری مطلوب موظف است در توافق و تعامل کامل با این مؤلفه‌ها باشد.

۱-۱. بررسی مؤلفه عملکردی مسجد

از آنجاکه مکان و فضای مسجد در مساعدت به نمازگزاران برای دسترسی به لحظه‌های ملکوتی راز و نیاز، واجد اهمیت بسیار است ضروری به نظر می‌رسد تا مطالبات و ملاحظات فضایی و مکانی در مسجد به‌گونه‌ای لحاظ شوند که محیط مسجد محمل رفتار و بستر شئون و امور متجانس با شأن مسجد و قداست آن شود.

عملکرد درون مسجد، تأثیر گرفته از سلسله احکام و اعمال و رفتار مربوط به فریضه نماز است. آداب نماز جماعت از بانگ اذان که دعوت به مهمانی حق است، شروع می‌شود و پس از طی مراحل تطهیر، وضو، تشکیل صفوف و ادای فریضه تا خروج کامل نمازگزاران از بنای مسجد، پس از اتمام نماز، ادامه می‌یابد. بنابراین سلسله رفتار نمازگزار در مسجد عبارت هستند از: ورود به مسجد، تطهیر و وضو ساختن، پیوستن به صف نمازگزاران و بالأخره اقامه نماز و در نهایت، خروج از مسجد. از این‌رو می‌توان فضاهای تشکیل‌دهنده معماری مسجد را به سه گروه تقسیم کرد (Zargar 2007):

فضاهای اصلی که عملکرد اصلی مسجد یعنی ادای نماز جماعت در آن روی می‌دهد (و بدون آن مسجد، مسجد نیست).

فضاهای وابسته که در خدمت فضاهای اصلی هستند شامل وضوخانه، ورودی، فضاهای تقسیم، صحن، مدیریت، سرویس‌های بهداشتی، کفش‌کن، آبدارخانه.

فضاهای جنبی، فضاهایی هستند که جزء ذاتی مساجد نیستند ولی بنا بر ضرورت، ممکن است به بنای مسجد اضافه شوند، مانند: کتابخانه، دفتر بسیج، کلاس‌های آموزشی.

۱-۲. بررسی مؤلفه ادراکی - معنایی مسجد

از لحظه‌ای که شخص از جایی در شهر، عزم رفتن به مسجد

شهر را معین می‌دارد، بلکه حتی سمت و سوی خود فضا را نیز مشخص می‌کند (Nasr 2010). اولین نکته، برای اقامه نماز، تشخیص جهت قبله است. در مسجد این مهم، توسط عنصر شاخص محراب و یا منبر در دیوار سمت قبله تأمین می‌شود، فضای شبستان نیز لازم است در نشان دادن سمت قبله خوانا باشد.

۲-۱-۲. سلسله‌مراتب فضایی در اندام‌های مسجد

اجزای مختلف مسجد در عین حال که نظم منطقی و ارتباط معنی‌داری با یکدیگر دارند، خود در مجموعه بزرگ‌تر دارای سلسله‌مراتب و نظم کلی، به‌عنوان یک مجموعه واحد نیز ایفای نقش می‌کنند. به‌طور کلی، سلسله‌مراتب یکی از اصول اساسی حاکم بر مجموعه‌هایی است که یا به‌طور طبیعی در جهان هستی به‌عنوان یک کل وجود دارند و یا توسط انسان طراحی و ایجاد می‌شوند (Kollar 1985). در بیان اصل سلسله‌مراتب و مفهوم پرده‌های پیونددهنده، یکی از خصوصیات معماری اسلامی، برقراری تداوم مکانی است. پرده‌های فضایی، شروع و مقدمات آشکار ویژه‌ای را مشخص می‌کند و اوج آن زمانی است که حالات درون‌گرایانه، به دلیل پشت سر گذاشتن مسیر و زمان، به دریافت کاملی از یک حس باطنی و آمادگی، در این عبور فضایی رسیده باشد (Diba 2004). اگر فضای بیرون از مسجد فضای سیر در آفاق است و فضای تحرک و تنوع و تغییر یعنی جهان کثرت؛ فضای درون باید فضای تأمل و توجه و تذکر و حضور قلب باشد، برای خودآگاهی و سیر در انفس. حریم‌ها و مفصل‌های متعدد و متنوع، در طراحی مسجد از اهمیت ویژه‌ای برخوردار هستند (Ardalan et al. 2011). «مکان قدسی محل ارتباط با خداست. لذا باید مانند دری به جهان باشد تا خدایان بتوانند از آنجا به زمین نزول کنند و یا انسان‌ها بتوانند به‌طور نمادین به بالا صعود کنند» (Shaqaqi 2005).

۲-۲. عناصر کالبدی

۲-۱-۲. صحن مسجد

از برخی جنبه‌ها، صحن حیاط، برای بیننده، از مهم‌ترین

ظاهری قضاوت کرد، زیرا به تعبیر شوان، از چهره‌های برجسته سنت‌گرا، اساساً ارزش فوق طبیعی هنر قدسی در این نکته نهفته است که این هنر ارزش‌هایی را منتقل می‌کند که «ورای صورت» محسوب می‌شود (Rahmati 2004). در واقع، معماری مقدس، دارای چیزی بیشتر از ساختار مادی و حتی بیش از یک‌شکل زیباشناختی چشمگیر است (Pope 1994). از این روز حفظ ارزش قداست مسجد، یکی از مشغولیات ذهنی مهم نمازگزار است که نباید با نقیض خود هم‌نشین شود؛ درحالی‌که انتظار می‌رود مسجد محیطی پاک و جایگاه رفتارهای مناسب باشد؛ حضور ناپاکی‌ها، (بوهای نامطبوع، صداهای ناهنجار) وقوع رفتارهای نامناسب در عرصه مسجد، مانع و ناقض چنین انتظاری خواهد بود. چنین نقض‌کننده‌هایی ممکن است مقدمات آشفتگی ذهنی نمازگزار و مشاهدات خلاف انتظار را فراهم و تمرکز ذهن و حضور قلب او را در جهت ادای فریضه دچار مشکل کند (Ibid). در تنظیم عرصه‌ها و دسترسی‌ها، لازم است شأن و مرتبه فضاها رعایت شود و نوع فضاها و عملکردهای پشت محراب، مغایرتی با شأن قبله نداشته باشد. از آنجاکه هدف اصلی این مقاله، معطوف به این مهم است، در ادامه عوامل تأثیرگذار بر ارتقای حس فضای قدسی در مسجد به تفصیل مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۲. دلالت‌های عینی مترتب بر حس فضای قدسی

۲-۱. کیفیت‌های فضایی

۲-۱-۱. محور و جهت‌گیری

در فضایی متشکل، انسان به موقعیت خود اشراف دارد و جهت برای او معنا دارد. مخلوقات مادی جهان اکبر و جهان اصغر که کیفیات جهت‌دار قدرتمندی را نشان می‌دهند، تقویت‌کننده این نظم جهانی، هستند. در حقیقت فضا با جهت است که جنبه کیفی، پیدا می‌کند (Ardalan et al. 2011). بر روی کره خاکی، تقدس بخشی حقیقی، بیش از هر چیز به مدد قطبی کردن فضا بر اساس حضور خانه کعبه، شکل می‌گیرد. خانه کعبه مرکز زمین است و زائران مسلمان به دور آن طواف می‌کنند و در نمازهای روزانه به سوی آن رو می‌گردانند. قبله نه تنها جهت مسجد و کل

گنبد، نماد عرش، فضایی نامرئی فراسوی آسمان پرستاره است. از دیدگاه جسمانی، که برای انسان طبیعی است، ستارگان در کره‌های متحدالمرکز حول زمین حرکت می‌کنند و به‌وسیله فضای بی‌انتهای احاطه‌شده‌اند و خود این فضا توسط روح کلی که به‌عنوان «محل» متافیزیکی ادراک و معرفت در نظر گرفته می‌شود، در برگرفته می‌شود» (Burckhardt 1967).

زنجیره معانی عالی‌ای که در گنبد وجود دارد، مفهوم روح است که در آن واحد، تمام موجودات را احاطه کرده‌است و به درونشان راه می‌یابد. همان‌طور که گنبد، فضای محصور خود را در برمی‌گیرد و طاق آسمان، تمام مخلوقات را، گذر این روح از نقطه اوج طاق، که نماد وحدت است، یا به‌صورت رو به پایین و انبساطی دیده می‌شود یا به‌صورت انقباضی و بالارونده، یعنی به‌سوی وحدت (Ardalan et al. 2011). گنون، درباره ساختمان گنبد این‌طور می‌نویسد: «تمام بنا از بالا به پایین، بیانگر گذار از اصل وحدت است که در آن نقطه مرکزی یا قله گنبد، با اصل وحدت منطبق است و تمام گنبد گویی فقط توسعه آن است تا تجلی اجزای چهارگانه و برعکس از پایین تا بالا رجعتی است از تجلی به سمت وحدت. مهم این است که مرکز زمین که فضای ساختمان آن را اشغال کرده، یعنی نقطه‌ای که مستقیماً در زیر قله گنبد واقع شده است، باید بالقوه با مرکز دنیا تطبیق داشته باشد و این در حقیقت «مکان» از نقطه نظر لغوی و توپوگرافیک نیست، ولی می‌تواند با حسی متعالی و متکی به اصل در هر مرکزی که با قاعده، بنیان‌گذاری و تقدیس شده است، محقق شود و این به سبب لزوم آداب و رسوم مذهبی است که ساختار یک بنا را تقلیدی واقعی از آرایش دنیا می‌سازد» (Guénon 2000).

۲-۲-۴. مناره

مناره به معنی جایگاه نور، مکان رفیعی را نمایندگی می‌کند که از فراز آن نور اسلام پراکنده می‌شود. اما در دنیای اسلام، این نور حاکی از راهنمای مسافران نیز بود، یعنی چیزی شبیه فانوس‌های دریایی برای دریانوردان. این موضوع را در ایران می‌توان میراثی از دوره زرتشتیان دانست که در دین جدید نیز مورداستفاده قرار می‌گرفت (Kiani 1997).

قسمت‌های مسجد است. تأثیر مسجد، مستقیماً به اندازه حیاط بستگی دارد. فضای عظیم خالی، هر بیننده‌ای را متوقف می‌کند و او را متوجه این نکته می‌سازد که دنیای بی‌روح و کسل‌کننده روزمره را پشت سر گذاشته است (Kamrava 1995). در معماری سنتی اسلامی اصولاً حیاط، هیچ شکل از پیش تعیین‌شده‌ای نداشت. ولی شکل چهارگوش بر آن، چه عریض باشد و چه طویل، غالب است. حیاط، پذیرای آن دسته از نمازگزاران بود که روز جمعه در حرم جا نمی‌شدند. در حقیقت حیاط هیچ‌گاه فضای مرده محسوب نمی‌شد. مسلمانان، قبل از برپایی نماز می‌بایست وضو می‌گرفتند، بنابراین امکانات وضو گرفتن در حیاط اغلب مساجد وجود داشت (Zargar et al. 2007).

۲-۲-۲. نظام هندسی شبستان

فضا در معماری اسلامی، فضای کمی از نوع هندسه دکارتی نیست، بلکه فضایی کیفی است که با هندسه مقدس مرتبط است و به‌واسطه وجود امر قدسی، انتظام پیدا می‌کند. «هندسه به‌مثابه بیان شخصیت اعداد، به انسان سنتی این اجازه را می‌دهد که فرآیندهای طبیعی را بیشتر بررسی کند» (Ardalan et al. 2011) در شبستان مساجد، به‌طور کلی تناسبات معقول، تناسبات نزدیک به مربع است. اگر شکل دیگری که نزدیک به مستطیل باشد اتفاق بیفتد، معمار سعی می‌کند به‌وسیله جرزبندی‌های توازن‌بخش در جهت طول مستطیل و هندسه فضایی مناسب در سقف‌ها، این تناسبات را به شکل مربع نزدیک کند. زیرا مربع از نظر کالبدی، آرام و متعادل است (Zargar et al. 2007). استفاده از این تناسبات قوی هندسی در پیکره و طرح کلی مساجد، در هر مقیاس که ساخته شوند مطلوب هستند و تماشای آن‌ها برای چشم ناظر خسته‌کننده نیست و هیچ‌گونه بی‌قوارگی در آن‌ها دیده نمی‌شود (Fathy 1985).

۲-۲-۳. گنبدخانه

در فرهنگ اسلامی، گنبد دارای تجلی زنده‌ای از جهان‌شناسی اسلامی است. به‌واسطه معانی نمادین، مفاهیم مرکز، دایره و کره نهفته در گنبد به تمامیت به واقعیت می‌پیوندند. «درواقع

۲-۳. مواد و مصالح

مکان مقدس، مکان زندگی انسان عادی نیست، بنابراین باید با فضایی که برای زندگی طراحی می‌شود، متفاوت باشد. خصلت ازلی - ابدی که در امر قدسی وجود دارد، عاملی می‌شود تا در مصالحی که در ساخت بنای مقدس به‌کاررفته است، بازتاب پیدا کند و در حقیقت، سعی شود، از موادی در ساخت استفاده شود که در مقایسه با سایر مصالح دنیای پیرامون معمار مسلمان، از دوام بیشتری برخوردار باشند (Shaqaqi 2005). آنچه مهم و مشهود است، نوع برخورد با ماده است، زیرا همان‌طور که در آثار باقی‌مانده از هر دوره‌ای مشاهده می‌شود، بعد از مدت‌ها این بناها همواره به صورتی بسیار چشمگیر باقی‌مانده‌اند و کمترین خللی در طی سالیان دراز به آن‌ها وارد نشده است که این، خود، گویای رویکرد معمار مسلمان در استفاده از مواد و مصالح و ارتباط آن با مکان مقدس در مسجد است. هنر مطابق بینش اسلامی، روشی برای شرافت روحانی دادن به ماده است (Burckhardt 1997). حال آنکه در شیوه‌های جدید مسجدهای گویایی نهایت تلاش بر این است که امر روحانی و قدسی را جامه‌ای مادی ببوشانند (Mojtahedzadeh and Namavar 2011).

۳. دلالت‌های ذهنی مترتب بر فضای قدسی

۳-۱. وحدت

«وحدت و تجلی یگانگی حضور خالق یکتا در تاروپود کالبدی فیزیکی، یکی از عوامل اساسی شکل‌گیری هویت قدسی شناخته می‌شود. این مفهوم که بر مبنای اصل توحید در جهان‌بینی اسلامی پایه‌ریزی شده است، پدیدآورنده اصل حرکت از کثرت به وحدت بوده است. این مهم، معماران را بر آن داشته تا آثاری خلق کنند که تجلی‌گاه اندیشه‌های توحیدی و فراطبیعی و اعتقاد به خدایی واحد باشد.» (Bermanian et al. 2010). در واقع، مفهوم وحدت به‌تنهایی از دلالت‌های انتزاعی محسوب می‌شود اما شاخصه‌هایی دارد که بر این مفهوم تأکید جدی می‌کند و این مهم را برای انسان ملموس‌تر می‌سازد. در ادامه به یکی از مهم‌ترین ساختارهای وحدت‌ساز - تقارن - اشاره می‌شود.

نهایت، این «نور» همان کلمه است، زیرا مطابق حدیثی، اولین مخلوقی که خداوند آفرید کلمه بود و در نتیجه نور و کلمه در اصل، هویتی یکسان دارند. تصادفی نیست که جایگاهی در مسجد که کلام خداوند از آنجا در قالب اذان به گوش مردم رسانده می‌شود، در عربی، «مناره» یعنی محل نور نام گرفته باشد. این امر، مؤید توصیف خود قرآن به‌عنوان (الهدی)، یعنی راهنمایی در طریق به‌سوی خدا است؛ نوری که مسیر تاریک انسان را در این جهان روشن می‌کند؛ نوری که فضاهای معماری اسلامی را مشخص می‌کند و وضوح هندسی و شفافیت عقلانی آن را در برابر دیده می‌آورد. از «کلمه» ای که در قالب قرآن در این فضاها طنین‌انداز است و کسانی را که به پژواک آن گوش می‌سپارند به محضر الهی منتقل می‌سازد، جدایی‌ناپذیر است. پژواک «کلمه» و «نور» به فضاها و اشکال معماری اسلامی قداست می‌بخشد و حس حضور خدای واحد را در انسان زنده می‌کند. «فاینما تولوا فثم وجه الله» (Nasr 2010).

۲-۲-۵. محراب

محراب را می‌توان مقدس‌ترین مکان در مسجد به‌حساب آورد. شکل محراب با طاق‌های نمودار آسمان و کف آن بر زمین طاقچه با فرورفتگی همانند «غار دنیا» است. غار دنیا مظهر الوهیت است، خواه در جهان بیرونی یا جهان درونی (Mohammadhejazi 2001).

۲-۲-۶. منبر

این واژه این‌طور معنی شده است: «مکان بلندی که واعظ و خطیب از آن بالا می‌رود و به وعظ و خطابه می‌پردازد. در طول تاریخ اسلام، مسلمانان با تاسی به حضرت پیامبر (ص)، جایگاه رفیع منبر را بسیار مقدس و روحانی می‌دانستند. شکل نمادین منبر و پله‌های آن به مفهوم نردبان جهان است که از مراحل دنیوی و روحانی می‌گذرد و به روح مطلق می‌انجامد. در منابر نُه پله‌ای، وقتی واعظ به پله نهم می‌رسید، گویا به فلک نهم، که فلک الافلاک است، رسیده است. به گفته گرابار، منبر هیچ‌گاه به محبوبیت نسبی جهانی که محراب در معماری اسلامی دارد، دست نیافت (Ibid, 52).

۳-۱-۱. تقارن

اسلامی و ریاضیات پرده برمی‌دارد» (Nasr 2010). بورکهارت، در این باره می‌گوید: علمی که برای یک استاد بنا ضروری است، بی‌گمان هندسه است. ولی هندسه‌ای که بیشتر جنبه عملی دارد تا آنچه در آموزشگاه‌ها می‌آموزند. در ضمن، از منظر دیگر این امر، جوهر فکری و پیوندی با اندیشه دارد (Burckhardt 1997). استفاده از ریاضیات که امری انتزاعی محسوب می‌شود، در کالبد معماری مسجد شاخصه‌هایی دارد که از این میان می‌توان به به‌کارگیری فضاهای هندسی کاملاً مشخص، نسبت‌های ریاضی بسیار دقیق، خطوط و احجام معین مرتبط با اصول دقیق ریاضی اشاره کرد که این موارد ابزاری بود که به‌واسطه آن، فضای معماری اسلامی و نیز سطوح خارجی آن شکل گرفته و انسجام پیدا کرده است. به این‌سان، اصل وحدت عیان‌تر می‌شد و فضای اسلامی خاصی که مسلمانان در آن زندگی روزمره خود را می‌گذراندند و در ضمن به عبادت می‌پرداختند، تقدس می‌یافت (Ibid, 61).

۳-۲-۱. اعداد و ارتباط آن با معماری قدسی

اصولاً در گذشته دانش ریاضیات و هندسه تا حد زیادی دانشی روحانی - قدسی یا حداقل مقدمه‌ای برای فهم دانش روحانی و ماورایی از هستی، درک می‌شده است (Mojtahedzade and Namavar 2011). «علم اعداد به‌صورت راهی برای درک و دریافت وحدت بر طبیعت ناظر است. اعداد، اصل موجودات و ریشه تمام علوم هستند: نخستین تجلی روح بر جان» (Ardalan et al. 2011). رمز و راز عدد و هندسه در همه مکاتب الهی وجود دارد. در معماری اسلامی عدد یک، احد، واحد، رمز یکتایی و وحدانیت است، همانند کالبد گنبد اصلی یا توحید خانه؛ عدد سه، متناظر با مثلث است و ساده‌ترین صورت پیوستگی و هماهنگی را مجسم می‌کند؛ عدد چهار، مفهوم چهارگوش کعبه و تسبیحات اربعه (سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر)؛ عدد هفت مفهوم بی‌نهایت و کثرت را انتزاع و انعکاس می‌دهد (هفت بار چرخش دایره‌ای به دور خانه کعبه در مناسک حج و هفت وادی سیر سلوک عرفانی) (Zolfagharzadeh 2001).

کلمه تقارن دارای دو معنی است: به یک معنی، تقارن وجود درجه بالایی از تناسب و توازن است و از سوی دیگر، تقارن به معنی تعادل است؛ ارسطو تقارن را حد نهایی تناسب می‌داند (Bagheri 1979). درباره زوجیت تقارن و عدم تقارن گفته می‌شود که «در همه پدیده‌ها، این دو با هم آمیخته‌اند. تقارن، وجود همسانی به‌طور عام نیست؛ بلکه وجود همسانی در تفاوت است. این بدان معنی است که پیش از یافتن تقارن باید به جست‌وجوی عدم تقارن و بالعکس پرداخت» (Ibid, 63).

۳-۲. هندسه مقدس و سرشت ریاضی‌وار

عمارت عالم و آدم یکی است. این معنا سبب شده‌است که در کیهان‌شناسی ادیان شرقی به‌ویژه اسلام، اشکال هندسی، ابعاد کیهانی را شرح کنند و هم آن‌ها در ساخت معماری‌های مقدس تجلی یابند. در این میان دایره و مربع جایگاهی ویژه دارند. جایگاهی که در متون کیهان‌شناسی، هم بیانگر روح لایتناهی عالم هستند (به‌صورت دایره) و هم بیانگر ابعاد یتناهی آن (مربع) (Bolkhari 2005).

بدیهی است که «برای نام و یاد خدا بودن مسجد» الزامات مختلفی از جمله در حوزه هندسه و فضا وجود دارد، به‌نحوی که هندسه و فضاهایی را خاص قابلیت انتقال مفاهیم عالی معنوی را به شهروندان داشته باشد (Rezazadeh 2004) و متضمن معنای والای توحیدی باشد، برخلاف بسیاری از مساجد معاصر که به کالدهایی صرفاً فیزیکی ناتوان از پاسخگویی به نیازهای معنوی شهروندان بدل شده‌اند (Bemanian et al. 2010).

در چارچوب معنویت اسلامی، رابطه خاصی با ریاضیات کیفی به مفهوم فیثاغورسی آن وجود دارد، رابطه‌ای که از یک‌سو از تأکید بر وحدت و عقل و از سوی دیگر از تأکید بر فطرت ازلی معنویت اسلامی ناشی می‌شود. «سرشت ریاضی‌وار در هنر و معماری اسلامی از تأثیرات خارجی، چه مربوط به یونان و چه هر جای دیگر، ناشی نمی‌شود، بلکه منبعث از قرآن است که ساختار ریاضی‌وار خیره‌کننده‌ای دارد و از ارتباط شگفت‌انگیز میان علقه‌های عقلی و معنوی

۳-۳. نمادهای طبیعی

«معماری قدسی اسلام بیش از هر چیز در وجود مسجد متجلی است که خود تجسم بازآفرینی و تکرار هماهنگی، نظم و آرامش طبیعت است، که پروردگار، آن را به مثابه خانه همیشگی مسلمانان برای عبادت تعیین کرد. مسلمانان با نماز گزاردن در مسجد سستی به تعبیری به آغوش طبیعت بازمی‌گردند، این ارتباط فقط بیرونی نیست، بلکه از طریق پیوندی درونی مسجد را به اصول و ریتم‌های طبیعت مربوط می‌کند. معماری قدسی اسلام، به واسطه فرمان الهی که طبیعت را عبادتگاه مسلمانان قرار داده است، به گسترش طبیعت مخلوق پروردگار در چارچوب محیط مصنوع دست انسان تبدیل می‌شود» (Nasr 2010). در ادامه، جلوه‌های حضور طبیعت در مسجد مورد بررسی قرار می‌گیرند.

۳-۳-۱. آسمان

آسمان در معماری قدسی اسلامی از مهم‌ترین مواردی است که به صورت انتزاعی، در ذهن معمار مسلمان همواره وجود داشته است و معمار مسلمان سعی کرده است این عنصر از طبیعت را که طبق عقیده عموم مردم، نمادی از وجود خداوند است در کالبد خود، به صورتی، مورد توجه قرار دهد. صحن مسجد خود نمودی از توجه به این امر است و اصل فلسفه شکل‌گیری فضاهای مثبت و منفی را می‌توان در این نظام فکری جستجو کرد. از آنجاکه عقیده وجود خداوند در آسمان‌ها از ابتدا با بشر بوده است، ساختمان مسجد، طوری است که آسمان را در خود داشته باشد یا به آسمان نزدیک باشد. نمونه این نزدیکی را در زیگورات‌ها می‌توان مشاهده کرد (Shaqaqi 2005).

۳-۳-۲. آب

آب در مساجد، افزون بر نقش تطهیر خود، جنبه نمادین نیز دارد. آب، هم نماد زندگی و هم نماد مرگ است و چون پلی بین دنیای زمینی و عالم متافیزیکی عمل می‌کند. طبیعت آب، پاک و مقدس است از این روست که روح و جسم انسان را تطهیر می‌کند. نمونه بارز آن، مسجد امام اصفهان است که دو عنصر دارای آب، در ورودی خود دارد. یک حوض

هشت‌ضلعی در پیش‌خان مسجد و یک سنگابه در هشتی ورودی. «صحن مسجد به سبب حضور و اهمیت نمادین آب و ایجاد آب‌نما در آن به نوعی با باغ‌های اسلامی نیز مرتبط است. آب چه روان و چه ساکن، همواره در مسجد حضور داشته است. آب روان، در حوض میان صحن مسجد، سکون می‌یابد. از یک سو سطح آرام آب انعکاسی از تصویر بهشت برین را به دست می‌دهد و از سوی دیگر عامل خنک‌کننده هوا و تلطیف صحن مسجد است» (Inanloudayi et al 2001).

۳-۳-۳. نور

در قرآن چنین آمده است: «الله نور السموات و الارض» (آیه ۳۵، سوره نور) و حدیثی نبوی هم وجهی کیهان‌شناسانه به این آیه می‌افزاید: «اولین چیزی که خدا آفرید نور بود». این حقیقت مهم جهان اسلامی نه تنها در آسمان‌های بلورین متجلی است...، بلکه در خود این معماری هم نمود بارزی دارد. اساساً فضای معماری اسلامی، با نور تعریف می‌شود. در حقیقت، انسان ازلی موجود در هر فرد، در طلب نور است که نهایتاً رمزی از حضور الهی به حساب می‌آید، نوری که محور مرکزی عالم هستی، که نه شرقی است و نه غربی، بر تمام عالم می‌تابد (Nasr 2010). نور عنصر برجسته معماری ایرانی است و نه به عنوان یک عنصر فیزیکی، بلکه به عنوان یک نماد عقل الهی و رمز وجود. نور یک حضور روحانی است که در سختی ماده نفوذ و آن را تبدیل به یک صورت شریف می‌کند و آن را شایسته می‌سازد که محل استقرار روان انسانی باشد که جوهر او نیز ریشه در عالم نور دارد، عالمی که جز عالم روح نیست (Mohammadhejazi 2001).

۳-۴. تزئینات (مصنوعات) در معماری مسجد

۳-۴-۱. نقش‌های هندسی

نقش‌های هندسی، سوای جلب توجه بیننده به سوی مرکز، که همه جا هست و هیچ جا نیست، معنی دیگری هم دارند که قابل توجه است. این نقش‌ها گرچه بر سطوح بیرونی نقش بسته‌اند، اما در واقع، معرف ساختار درونی وجود جسمانی یا مادی، به مفهوم کلی این کلمه هستند. این نقوش، شرحی از

تجسد مرئی وحی الهی است که هم فرم و هم محتوای قدسی دارد. ساختار خطاطی، که از ضربه‌های قلم افقی و عمودی بافته شده به هم، در ساختاری با غنای عمیق تشکیل شده، سرشار از سمبولیسم عالم‌شناسی است. خطوط عمودی، به مثابه تارهای یک فرش، رابطه‌های هستی‌شناسانه و ساختار طرح را فراهم می‌کنند، درحالی‌که خطوط افقی، همچون پود، متناظر با آفرینش هستند که تعادل و جریان مفاهیم پایه را بسط می‌دهد» (اردلان و همکاران، ۱۳۹۰، ص ۷۵). شریف‌ترین هنر بصری در جهان اسلام خطاطی است و مخصوصاً نوشتن متن قرآن کریم که نفس هنر دینی به شمار می‌آید و می‌توان گفت که به نحوی سهم و اهمیت آن در هنر اسلامی مطابق با کشیدن «آیکون» در هنر مسیحی است. زیرا آن، نمودار ظرف مشهود کلام الهی است (Mohammadhejazi 2001).

۳-۶. رنگ

«در سنت اسلامی، عمدتاً با دیدگاهی متافیزیکی به رنگ پرداخته می‌شود، دیدگاهی که دوگانگی نور و تاریکی را قابلیت بالقوه نهفته در الگوهای ازلی سماوی می‌داند. دنیای رنگ نمی‌تواند عاری از تقابل باشد. شگفت این‌که رنگ از آنچه سرچشمه می‌گیرد که بی‌رنگ است. این بی‌رنگ یعنی نور محض که قلمرو وجود محض و وحدت مطلق است که در آن افتراقی نیست. نور، به مجرد عینیت یافتن، به سرچشمه وجود بدل می‌گردد» (Ardalan et al. 2011) رنگ‌ها شبیه عالم وجود هستند. پرفراز آن‌ها رنگ سفید است به‌عنوان سمبل وجود (یا «بود»، مبدأ همه حالات واقعیت کیهانی) که به همه رنگ‌ها وحدت می‌بخشد و در تحت همه آن‌ها رنگ سیاه است به‌عنوان نماد لاشیئیت. میان این دو حد نور و تاریکی، طیف رنگ‌ها قرار دارد، همانند مراتب مختلف وجود. در هنر اسلامی ایرانی از رنگ‌ها به‌صورت خردمندانه‌ای استفاده می‌شود و این استفاده با آگاهی از معنای نمادین هر رنگ و واکنش کلی ایجادشده در روان در برابر حضور یک ترکیب یا هارمونی از رنگ‌ها همراه است (Mohammadhejazi 2001).

این اصل هرمسی هستند که «آنچه در پایین‌ترین سطوح قرار دارد، رمزی است از آنچه در عالی‌ترین سطوح است». این نقش‌ها همچنین نشانگر جنبه مهمی از وحی اسلامی هستند که هدف آن، نشان دادن واقعیت خود عالم هستی در مقام وحی و تنزیل ازلی خداوند است (Nasr 2010). هنرمند مسلمان، از کثرت می‌گذرد تا به وحدت نائل آید. انتخاب نقوش هندسی و اسلیمی و کمترین استفاده از نقوش انسانی و وحدت این نقوش در یک نقطه، تأکیدی بر این اساس است. طرح‌های هندسی که به نحو بارزی وحدت در کثرت و کثرت در وحدت را به نمایش می‌گذارند، آن‌قدر از طبیعت پیرامون دور می‌شوند که ثبات را در تغییر نشان می‌دهند و فضای معنوی خاصی را ابداع می‌کنند که ارجاع به عالم توحید دارد (Ahmadimaleki 2001). استفاده از نقوش هندسی در معماری اسلامی به‌ویژه در نمای مساجد، کاربرد گسترده‌ای پیدا کرده است، زیرا صورتگری و مجسمه‌سازی کلاً ترسیم اشکال جاندار در این فضاها مورد تحریم قرار گرفت و مبارزه با بت‌پرستی، از ادله بارز در این مورد است (Shekari nir 1999).

۳-۴-۲. نقش‌های اسلیمی

«اسلیمی‌ها اساساً ملهم از طبیعت، فرآیندهای کیهانی خالق را بازتولید می‌کنند. چون طبیعت مبتنی بر ریتم است اسلیمی نیز مفهومی ریتمیک است. اسلیمی حرکتی که در رخداد منظم صفات، مؤلفه‌ها و پدیده‌ها عیان است را بازتاب می‌دهد و بنابراین خصوصیت تناوبی دارد» (Ardalan 2011). تجربه این الگوهای تکرارشونده مفهوم ابدیت و بی‌نهایت را دایر می‌کند. این حس بی‌مکانی خودآگاهانه در تمام هنرهای سنتی، به‌صورت مکملی بر وجود خاکی و ایستا، مطلوب هنرمندان است. اسلیمی از ترکیب هم‌زمانی از زمان و فضا تشکیل شده است که کنش الگوهای گردشی بر پایه‌ای هندسی در آن‌ها در ماریج‌های بالارونده تحقق روحانی به هم می‌آمیزد (Ibid, 74).

۳-۵. خطاطی

«کلام خدا به‌وسیله قرآن به اسلام آمد. بنابراین خطاطی،

جدول ۱: معرفی نمونه‌های موردی مورد تحلیل

Table 1: Introducing the analyzed case studies

مشخصات بنا	دوره اثر	تاریخ و محل ساخت	مسجد
پلان مربعی و تقارن نقطه‌ای و حیاط مرکزی، با چرخشی ملایم نسبت به بافت شهر برای استقرار در امتداد قبله، ۴ ایوان در وسط ۴ ضلع، گنبدخانه در ضلع جنوبی، ۳ شبستان اصلی در کنج‌ها و حوض مربعی در مرکز حیاط. این مسجد، بنایی چهار ایوانی است که شبستان‌های اصلی آن در جبهه جنوبی قرار دارد (تصاویر ۱ و ۲).	قاجاری	۱۲۱۲ یا ۱۲۲۴ هـ ق (بازار تهران)	مسجد امام تهران (مسجد شاه یا مسجد سلطانی سابق)
یک گنبد خانه مربع و یک حیاط با پلان مربع دارد. فضاهای جنبی، متشکل از دفتر مسجد، آبدارخانه و بخش بهداشتی است که به همراه یک حیاط نامنتظم در جبهه شمال غربی حیاط اصلی در مفصل میان ورودی شمالی و حیاط واقع شده است. این بنا، گنبدی به شکل عدسی دارد که پایه‌های آن را ستون‌های مورب از بدنه اصلی ساختمان جدا کرده است (تصاویر ۳ و ۴).	پهلوی دوم	۱۳۳۶ شمسی (دانشگاه تهران)	مسجد دانشگاه تهران
این مسجد به‌عنوان یک عنصر شهری، فاقد عناصر شاخصی چون "گنبد و مناره" است. ایده اصلی مسجد به‌صورت یک ستاره دوازده پر در پلان و یک مخروط ناقص در نما است. مسجد فاقد محراب است و فقط در کنجی به سمت قبله، یک فرورفتگی در کف، برای امام جماعت در نظر گرفته شده است (تصاویر ۵ و ۶).	پهلوی دوم	۱۳۴۱ شمسی (ضلع شرقی میدان هفت تیر)	مسجد الجواد

۴. معرفی نمونه‌های موردی

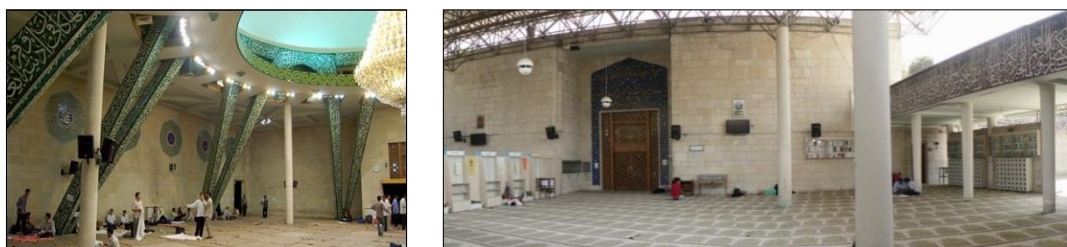
فرمول کوکران، از میان جامعه آماری حدوداً ۲۶۰ نفری نمازگزاران حاضر در مساجد سه‌گانه، تعداد ۱۵۴ نفر با ضریب خطای ۵ درصد و ضریب اطمینان ۹۵ درصد، برای پاسخ به پرسش‌نامه‌ها به روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند (جدول ۱). انتخاب نمونه‌ها از مساجد شهر تهران به‌گونه‌ای است که هر یک معرف الگوی خاصی از سبک طراحی مساجد معاصر، محسوب می‌شود.

با توجه به تنوع در طراحی معماری مساجد، سه مسجد در این میان، انتخاب شد. دلیل انتخاب این سه مسجد، تنوع در طراحی پلان و ساختار کلی مساجد، تفاوت در هندسه و نقوش و متفاوت بودن سبک طراحی این مساجد است که با انگیزه ایجاد طیف گسترده و باز در دامنه پاسخ‌های مخاطبان، انتخاب شدند. داده‌های میدانی این پژوهش با انجام پیمایش میدانی (مشاهده و پرسش‌نامه) گردآوری شدند و با استفاده از

تصاویر ۱ و ۲: فضای داخلی و صحن اصلی مسجد امام تهران

Figs. 1 & 2: The interior and the main courtyard of the Imam Mosque in Tehran

تصاویر ۳ و ۴: فضای داخلی و صحن اصلی مسجد دانشگاه تهران

Figs. 3 & 4: The interior and the main courtyard of the Tehran University mosque

تصاویر ۵ و ۶: فضای داخلی و کالبد بیرونی مسجد الجواد میدان هفت تیر تهران
Figs. 5 & 6: The interior and Exterior of Al-Jawad Mosque in Haft Tir Square, Tehran

۵. بررسی دلالت‌های عینی و ذهنی فضای قدسی در نمونه‌های موردی

جدول ۲: دلالت‌های عینی مترتب بر فضای قدسی

Table 2: Objective implications of sacred space

پلان مسجد	مواد و مصالح	عوامل کالبدی						کیفیت‌های فضایی		مسجد
		منبر	۸/۵	۳/۵	گنبد خانه	نظام هندسی	۹/۵	سلسله مراتب فضایی	محور و جهت‌گیری	
	*	*	*	*	*	*	*	*	*	مسجد امام تهران
	*	*	*	*	(۱)	(۱)		*		مسجد دانشگاه تهران
		*	*			(۲)	(۲)			مسجد الجواد

(۱). در فضای داخلی به دلیل تقسیم نامتقارن شبستان به فضای نماز برای برادران و خواهران، تقارن در نظام هندسی کمرنگ‌تر شده است و صحن به علت پوشیده شدن توسط سازه فضاکار که بعدها به مسجد اضافه شده است، حضوری کمرنگ دارد.

(۲). استفاده از پلانی نزدیک به دایره که مرکزگرا است یادآور بناهای یادمانی و آرامگاهی محسوب می‌شود و نتیجه استفاده از این فرم، حاصل آمدن دوازده جهت یکسان است که قرار دادن فرورفتگی در کف یکی از کنجها تلاشی برای شاخص کردن یک جهت نسبت به دیگر جهات بوده که توفیق چندانی نداشته است.

(1).The interior spatial symmetry has been impaired due to the asymmetric division of Shabestan into separate praying space for men and women. The courtyard has been transformed due to being covered by the space-frame structure added to the mosque later on. (2).The use of a quasi-circular inter-ward looking plan reminding the monumental and memorial buildings resulted in twelve identical directions for one of which attempts were made to dominate through a recession in the corner. It does not work.

جدول ۳: دلالت‌های ذهنی مترتب بر فضای قدسی در میان نمونه‌های موردی

Table 3: Subjective implications of sacred space

رنگ	خطاطی	ترتینات		نمادهای طبیعی			هندسه مقدس و سرشت ریاضی‌وار	وحدت	مسجد
		اسپهری فنون‌های	هندسی فنون‌های	چرخ	آسمان	آب	اعداد	فنون	
*	*	*	*	*	*	*	*	*	مسجد امام تهران
*	*	*		*		*	(۱)	(۱)	مسجد دانشگاه تهران
				*			(۲)	*	مسجد الجواد

(۱) نظام هندسی فضای داخلی گنبدخانه مسجد تا حدودی حرکتی از کثرت به وحدت را در درون خود نشان می‌دهد. جداره‌های ساده اطراف و ستون‌های پر تزئین و زاویه‌دار در مرکز، همچنین نور طبیعی زیر گنبدخانه همگی توجه نمازگزار را به مرکز و رو به بالا معطوف می‌کنند. در مورد دلالت‌های ذهنی، توجه به هندسه و ریاضیات نیز در این بنا تا حدودی مشهود است که به صورت عینی نیز در ساختار کالبدی بنا تجلی یافته است.

(۲) از دلالت‌های انتزاعی این مسجد، به هندسه شاخص بنا، ابعاد و اندازه‌های دقیق ساخت و همچنین توجه به رمزپردازی در اعداد (پلان دوازده پر یادآور تعداد ائمه علیهم‌السلام) می‌توان اشاره کرد. تنها در بعضی از موارد و در بالای درگاه‌های ورودی، از نقوش هندسی استفاده شده است. در مجموع، طراح مسجد در به خدمت گرفتن دلالت‌های عینی و ذهنی فضای قدسی قوی عمل نکرده است.

(1) The geometric structure of the interior of the dome of the mosque partly reflects a movement from plurality to unity. The simple surrounding walls and ornate and angled columns in the center, as well as the natural light beneath the dome, all draw the worshiper's attention to the center and up. With regard to the subjective implications, attention to geometry and mathematics is also evident in this building, which is also objectively manifested in the physical structure of the building.

(2) The abstract implications of this mosque include the geometry of the building, the accurate dimensions of the building, as well as the importance of encryption in numbers (a twelve edge plan as a reminder of twelve Imams). Only in a number of cases and above the entrance gates are geometric motives used. Overall, the mosque's designer has not succeeded in applying the objective and subjective implications of a sanctuary.

۶. یافته‌های پژوهش

رضایتمندی از ویژگی‌های مسجد طراحی شد. چنانچه در جدول شماره ۴ دیده می‌شود، هر سه مسجد با یکدیگر در انگیزه حضور، متفاوت هستند ولی مسجد امام با دو مسجد دیگر (دانشگاه تهران و الجواد) در انگیزه حضور، تفاوت بیشتری دارد.

از آنجاکه چگونگی انتخاب و ارتباط با مسجد و ویژگی‌های فردی و اجتماعی و تجارب قبلی و تصویر ذهنی در بررسی حس مردم نسبت به مسجد با اهمیت است، پرسش‌های پرسش‌نامه در چهار محور انگیزه حضور در مسجد، ذهنیت افراد از تعریف مسجد و عوامل مقدس به نظر رسیدن آن و

جدول ۴: سنجش اختلاف در میزان انگیزه حضور در مساجد سه‌گانه به صورت دوجه‌دو

Table 4: Evaluation of the difference in motivation to attend in mosques in pairs

مسجد هدف (I)	مساجد دیگر (J)	تفاضل میانگین (I-J)	ضریب معناداری
الجواد	دانشگاه تهران	-۲,۷۳	۰,۳۱۵
	مسجد امام	۱۴,۲۶*	۰,۰۰۰
دانشگاه تهران	الجواد	۲,۷۳۳	۰,۳۱۵
	مسجد امام	۱۷*	۰,۰۰۰
مسجد امام	الجواد	-۱۴,۲۶*	۰,۰۰۰
	دانشگاه تهران	-۱۷,۰۰*	۰,۰۰۰

* ارتباط معنادار (p<0.05)

جدول ۵: عوامل تعریف مسجد از سایر بناها

Table 5: Factors defining the mosque from other buildings

	نشانه‌هایی مثل تزئینات کاشی کاری و کتیبه	فضای ساختمان، حیاط، گنبد، مناره، شبستان	فعالیت‌هایی مثل نماز جماعت و مراسم دعاخوانی
مجموع میانگین	۱,۹۳	۱,۷۹	۱,۷۹
تعداد مخاطبین	۱۵۴	۱۵۴	۱۵۴
انحراف معیار	.۹۹۷	۱,۱۲	۱,۱۲

امام از منظر پارامترهای تعیین‌کنندگی هویت مسجد، بهترین وضعیت را نسبت به دو مسجد دیگر دارد. همان‌طور که میانگین‌های مربوط به عامل فعالیت در مساجد نشان می‌دهند، فعالیت در مسجد امام تأثیر زیادی در شکل‌گیری هویت اصلی این مسجد دارد.

همان‌طور که در جدول شماره ۷، قابل مشاهده است؛ مساجد سه‌گانه، دوه‌دو با یکدیگر در میزان اخذ هویت بنای مسجد و در واقع تعریف مسجد بودن با یکدیگر مقایسه شده‌اند. در این مقایسه، بحث از پارامترهای تعریف مسجد نیست بلکه شدت و ضعف اختلاف‌ها مقایسه می‌شود. نتایج حاکی از این واقعیت است که این سه مسجد با یکدیگر اختلاف دارند ولی این اختلاف به میزان زیاد و تأثیرگذار نیست؛ به عبارت دیگر و به بیان ساده‌تر، هر سه مسجد تا حدی عوامل هویت‌ساز را دارند و نمی‌توان در این مورد بین آن‌ها تفاوت زیادی قائل شد.

۶-۱. عوامل مسجد شدن یک بنا

در ادامه، با بررسی عواملی که در مسجد به نظر رسیدن یک مکان دخیل هستند، مقایسه‌ها برای هر یک از مساجد انجام شد تا در هر یک از این مساجد سه‌گانه، عامل اصلی که در «مسجد» به نظر رسیدن بنا تأثیر بیشتری دارد، مشخص شود. با توجه به جدول شماره ۵، در میان سه پارامتر (نشانه‌ها، عوامل کالبدی و فعالیت‌ها) که برای تمامی مساجد موردسنجش و بررسی قرار گرفته است، تأثیر نشانه‌ها با میانگین (۱,۹۳) از سایرین کمتر بوده است و نمی‌تواند به عنوان تنها عامل احراز هویت برای بنای مسجد، قلمداد شود. در این ارتباط دو متغیر «فضای مسجد و عناصر کالبدی» و همچنین «فعالیت‌ها» تأثیری قوی‌تری در «تعریف بنای مسجد» داشته‌اند و می‌توان این دو را عامل اصلی تمایزبخش به لحاظ معنایی در این مورد، تعریف کرد.

جدول شماره ۶، مقایسه این موارد را به تفکیک، در مسجدهای سه‌گانه ارائه می‌کند. نتایج نشان می‌دهند مسجد

جدول ۶: عوامل هویت‌ساز در مسجد به تفکیک مساجد

Table 6: Identifying factors in the mosque

انواع مسجد و عوامل هویت‌ساز	تعداد پاسخ‌دهندگان	میانگین	انحراف معیار	
مسجد الجواد	نشانه‌شناسی و تزئینات	۵۱	۲,۲۷	.۵۷۷
	فضای ساختمان و عناصر کالبدی	۵۱	۲,۱۶	۱,۲۹۱
	فعالیت‌های اصلی مسجد	۵۱	۲,۲۰	۱,۲۹۱
مسجد دانشگاه تهران	نشانه‌شناسی و تزئینات	۵۱	۲,۰۵	۱,۱۴
	فضای ساختمان و عناصر کالبدی	۵۱	۱,۸۰	۱,۲۲۵
	فعالیت‌های اصلی مسجد	۵۱	۱,۸۵	۱,۲۲۵
مسجد امام	نشانه‌شناسی و تزئینات	۵۱	۱,۴۸	.۰۵
	فضای ساختمان و عناصر کالبدی	۵۱	۱,۴۱	.۰۵
	فعالیت‌های اصلی مسجد	۵۱	۱,۳۳	.۰۵

جدول ۷: سنجش میزان اختلاف مساجد از منظر هویتی و تعریف مسجد بودن

Table 7: Evaluating the amount of mosque differences in terms of identity and definition of mosque

ضریب معناداری	تفاضل میانگین (I-J)	(I) مسجدهای دیگر	(II) مسجد هدف
۸۱۵	۱,۱۰	دانشگاه تهران	الجواد
۰,۶۸	۴,۵۰	مسجد امام	
۸۱۵	-۱,۱۰	الجواد	دانشگاه تهران
۰,۱۵۴	۳,۴۰	مسجد امام	
۰,۶۸	-۴,۵۰	الجواد	مسجد امام
۰,۱۵۴	-۳,۴۰	دانشگاه تهران	

جدول ۸: مقایسه میزان حس فضای قدسی مساجد

Table 8: Comparing the Sense of Sacred Space in the Mosques

نوع مسجد	میانگین	انحراف معیار
مسجد الجواد	۲,۷۵	۰,۰۵
مسجد دانشگاه تهران	۱,۶	۰,۵۴۵
مسجد امام	۱,۱	۰,۰۰
مجموع	۱,۸۱	۰,۸۲۵

جدول شماره ۹، مشاهده می شود پارامتر sig (ضریب معناداری) کمتر مساوی ۰,۰۵ است، یعنی رابطه، از نوع معنی دار است؛ به بیان دیگر، فرضیه H0 مبنی بر برابری حس فضای قدسی در سه مسجد، رد و تفاوت این حس در سه مسجد تأیید می شود.

برای تعیین میزان تفاوت از شاخص دیگری استفاده شود که در جدول شماره ۱۰، آمده است. بر اساس این جدول که به مقایسه هر یک از مساجد با دو مسجد دیگر می پردازد، مسجد امام با دو مسجد دیگر تفاوت بیشتری دارد. این مورد را می توان در پاسخ به سؤال «چقدر از حضور در این مسجد، احساس قرارگیری در یک فضای مقدس را دارید؟» تحلیل کرد.

۶-۲. میزان حس فضای قدسی

در نهایت، از مخاطبان، میزان حس فضای قدسی مسجد پرسیده شد که در پاسخ به سؤال «چقدر این مسجد را مکان مقدس می دانید؟» یافته ها دلالت بر تقدس بیشتر مسجد امام نسبت به دو مسجد دیگر دارد: در جدول شماره ۸، اطلاعات مربوط به این قسمت قابل مشاهده و تحلیل است:

با توجه به جدول شماره ۸، که میزان حس فضای قدسی را در مساجد نشان می دهد، مسجد امام با میانگین (۱,۱) بیشترین میزان تقدس را از نگاه مخاطبان دارد.

ذکر این نکته حائز اهمیت است که در بررسی میزان تقدس، به مقایسه میانگین ها اکتفا نشد و پس از بررسی نرمال بودن توزیع، با استفاده از تحلیل ANOVA - آنالیز واریانس، میزان معنادار بودن این پارامتر را تحلیل کرد. همان طور که در

جدول ۹: سنجش آنالیز واریانس برای مشخص شدن میزان معناداری در اختلاف حس فضای قدسی در سه مسجد

Table 9: Analysis of Variance Analysis to Determine the Significant Level of Sacred Space Difference in the Three Mosques

Sig.	مربع میانگین ها	درجه آزادی	مجموع مربعات	ذیل هر گروه
۰,۰۵*	۱۹۷,۲۲	۲	۳۹۴,۴۵۰	
	۳۱,۴۱	۱۱	۳۴۵,۵۵۰	بین گروهی
		۱۳	۷۴۰	مجموع

* ارتباط معنادار ($p < 0.05$)

جدول ۱۰: سنجش میزان اختلاف حس فضای قدسی در مساجد سه گانه

Table 10: Measuring the difference in the sense of sacred space in the three mosques

ضریب معناداری	تفاضل میانگین (I-J)	(I) مساجد دیگر	(II) مسجد هدف
۳,۷۶	۲,۴۵	دانشگاه تهران	الجواد
۳,۷۶	۱۲,۲۵۰*	مسجد امام	الجواد
۳,۷۶	-۲,۴۵	الجواد	دانشگاه تهران
۳,۵۴	۹,۸۰*	مسجد امام	دانشگاه تهران
۳,۷۶	-۱۲,۲۵۰*	الجواد	مسجد امام
۳,۵۴	-۹,۸۰*	دانشگاه تهران	مسجد امام

*تفاضل میانگین‌ها در ردیف آخر که مربوط به اختلاف مسجد امام با دو مسجد دیگر است، نشان می‌دهد که اختلاف در میزان حس فضای قدسی در این قسمت بیش از سایرین است که این موضوع، اختلاف معنی‌دار مسجد امام را با دو مسجد دیگر، نشان می‌دهد.

* The mean difference in the last row, which is related to the difference between the Imam mosque and the other two mosques, shows that the difference in the sense of sacred space in this area is more than the others, indicating a significant difference between the Imam mosque and the other two mosques.

بحث و نتیجه‌گیری

نزدیک به مربع است و تکنیک تبدیل مربع به دایره نیز که از قسمت‌های معماری مساجد محسوب می‌شود، استادانه به کار گرفته شده است. در میان حیاط، حوض آبی، آسمان را به زمین دعوت می‌کند و با پیوند آسمان و زمین، گویی قاب آسمان در قلب زمین، سخن از معنویت فضا به میان می‌آورد. حضور آسمان در قاب حیاطی با زوایای قائمه و هندسه‌ای منظم، قوت قلبی در انسان شکل می‌دهد که معبود نزدیک است؛ همین امر موجب ایجاد رغبت به ادامه مسیر می‌شود، نقوش هندسی و اسلیمی موجود در جای جای بنا از تقارنی پویا خبر می‌دهند که سفر جز به کل و کل به جز را آشکار می‌سازد. ایوان جنوبی نسبت به سه ایوان دیگر از شخصیت متفاوتی برخوردار است و منقش به نقوش اسلیمی و خطوط بنایی بیشتری شده است. مسیر خطوط، میل حرکت به سمت بالا را در ذهن و دیده انسان تداعی کرده و آغشته شدن بنا به رنگ، حس فضای روحانی و قدسی را قوت بخشیده است. در این میان، تمامی دلالت‌های فوق در مسجد دانشگاه تهران به شکل خفیف‌تر وجود دارد ولی در مسجد الجواد اکثر موارد مطمح نظر قرار نگرفته و از این رو حس فضای قدسی به دست داده نشده است.

در مجموع از انجام پژوهش حاضر، با هدف بازشناسی

این پژوهش، با هدف شناسایی دلالت‌های مترتب بر فضای قدسی در مساجد و عوامل ایجاد حس فضای قدسی مسجد در ذهن مخاطب، دو دسته عوامل یعنی دلالت‌های عینی و ذهنی مترتب بر حس فضای قدسی را در سه نمونه موردی (هر یک به نمایندگی از طیفی از الگوهای مساجد پایتخت) مورد بررسی و تحلیل قرار داد. نتایج به دست آمده، ضمن تأیید وجود رابطه معنادار میان سن حاضرین و انگیزه حضور در مسجد و عدم وجود رابطه معنادار میان جنسیت حاضران و انگیزه حضور در مسجد، نشان می‌دهد که مسجد امام از منظر پارامترهای تعیین‌کنندگی هویت مسجد، بهترین وضعیت را نسبت به دو مسجد دیگر دارد.

از میان دلایلی که نشان می‌دهد مسجد امام تهران در حس فضای قدسی، بر دو مسجد دیگر، برتری دارد می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: استفاده از الگوی چهار ایوان متقارن در چهار طرف حیاط، با ابعاد و اندازه‌های یکسان، در کنار عناصر کالبدی دیگر (صحن، گنبدخانه، شبستان، مناره، منبر و محراب) در این مسجد از وجود دلالت‌های عینی مترتب بر فضای قدسی حکایت دارد. با دقت نظر در نظام هندسی شبستان، نزدیک بودن این هندسه به مربع (در طرفین گنبدخانه) که حس تعادل را به مخاطب القا می‌کند، کاملاً درک می‌شود. نظام هندسی موجود در گنبدخانه کاملاً

از بقیه مساجد بیشتر است؛ مسجد دانشگاه تهران در وضعیتی بینابین و میانه در مقایسه با دو نمونه دیگر قرار دارد و مسجد الجواد در وضعیتی کاملاً متفاوت، به لحاظ دلالت‌های عینی و ذهنی حس فضای قدسی بسیار ضعیف ارزیابی می‌شود که عمدتاً معلول نگاه مدرن و حداقلی‌ای است که در زمان ساخت این بنا مورد توجه قرار گرفته است.

مفهوم فضای قدسی و ارزیابی معیارها و شاخص‌های آن در تعدادی از مساجد معاصر به دنبال پاسخ این پرسش که در مساجد معاصر، معیارها و شاخص‌های مفهوم فضای قدسی چگونه و به چه میزان حضور دارند؟ نتایج زیر به دست آمد: در رابطه با تجربه حس فضای قدسی در مسجد، میزان حس فضای قدسی در سه مسجد با یکدیگر متفاوت است. به دلایل اشاره‌شده، این حس در مسجد امام تهران (شاه سابق)

فهرست منابع

- احمدی ملکی، رحمان. ۱۳۸۰. *فرم‌ها و نقش‌های نمادین در مساجد ایران*. مجموعه مقالات همایش معماری مسجد، دانشگاه هنر تهران. اردلان، نادر، و لاله بختیار. ۱۳۹۰. *حس وحدت*. تهران: علم معمار.
- اینانلوداعی لو، شبنم، و علیرضا فرخی. ۱۳۸۰. *طبیعت در معماری مسجد*. سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مجموعه مقالات دومین همایش بین‌المللی مسجد. جلد اول. صص
- الیاده، میرچا. ۱۳۷۵. *مقدس و ناهقدس*. ترجمه نصرالله زنگوئی. تهران: سروش (انتشارات صداوسیما).
- باقری، محمد. ۱۳۵۸. *اصل تقارن و نقش آن در شناخت*. مجله همد (۱) ۴: ۵۴-۶۸.
- بلخاری قهی، حسن. ۱۳۸۴. *جایگاه کیهان‌شناختی دایره و مربع در معماری مقدس (اسلامی)*. مجله هنرهای زیبا. دانشگاه تهران. صص
- بمانیان، محمدرضا، محمدرضا پورجعفر، فریال احمدی، و علیرضا صادقی. ۱۳۸۹. *بازخوانی هویت معنوی و انگاره‌های قدسی در معماری مساجد شیعی*. فصلنامه علمی - پژوهشی شیعه‌شناسی ۳۰: ۳۷-۷۰.
- بورکهارت، تیتوس. ۱۳۶۵. *هنر اسلامی: زبان و بیان*. ترجمه مسعود رجب نیا. تهران: سروش.
- بورکهارت، تیتوس. ۱۳۷۶. *هنر مقدس، اصول و روش‌ها*. ترجمه جلال ستاری. ج ۲. تهران: سروش.
- پوپ، آرتور. ۱۳۷۳. *معماری ایران*. ترجمه غلامحسین صدری افشار. ج ۲. تهران: فرهنگان.
- دبیا، داراب. ۱۳۹۳. *مفاهیم و اصول بنیادین معماری ایران*. مجله معماری و فرهنگ. شماره ۱۵. صص
- ذوالفقار زاده، حسن. ۱۳۸۶. *روح وحدت*. سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی. مجموعه مقالات دومین همایش بین‌المللی مسجد. جلد اول.
- رازجویان، محمود. ۱۳۸۹. *به سوی محراب و تقرب به لحظه‌های ملکوتی*. نشریه علمی پژوهشی صفا ۱۱(۲۳): صص.
- رحمتی، انشالله. ۱۳۸۳. *هنر و معنویت*. مجموعه مقالاتی در زمینه حکمت هنر، تهران: فرهنگستان هنر ۱: ۱۱۰.
- رضازاده، راضیه. ۱۳۸۳. *بررسی نقش معماری در تداعی معانی و انتقال مفاهیم*. معماری مسجد: سنتی یا نوآرانه. نشریه هنرهای زیبا ۱۸: ۳۷-۴۸.
- زرگر، اکبر، حمید ندیمی، و رافونه مختارشاهی. ۱۳۸۶. *راهنمای معماری مسجد*. تهران: نشر دید.
- شقایق، پژمان. ۱۳۸۴. *کالبد خدایان*. تهران: قصیده‌سرا.
- شکاری نیر، جواد. ۱۳۷۸. *تبیین ویژگی‌های معماری و خصوصیات کالبدی و هنر قدسی مساجد دوران اسلامی*. مجموعه مقالات همایش مسجد، گذشته، حال، آینده، دانشگاه هنر، تهران. صص
- کامروا، محمدعلی. ۱۳۷۴. *بهشت آرمان معماری و شهرسازی اسلامی*. مجموعه مقالات کنگره معماری و شهرسازی، ۱: صص
- گنون، رنه. ۱۳۷۹. *نگرشی به حقایق باطنی اسلام و تائوئیسم*. ترجمه دل‌آرا قهرمان. تهران: نشر آبی، چاپ اول.
- مجتهدزاده، روح‌الله، و زهرا نامور. ۱۳۹۰. *مساجد معاصر و احیای هویت قدسی*. نشریه صفا، ۵۵: صص
- محمدحجازی، مهرداد. ۱۳۸۰. *سمبولیسم در معماری مسجد*. سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی. مجموعه مقالات دومین همایش بین‌المللی مسجد. جلد اول.

منابع انگلیسی

- Ahmadi maleki, rahman. 2001, Symbolic forms and roles in Iranian mosques, proceedings of Mosque Architecture Conference, Tehran Art University. [In Persian]
- Ardalan, nader and laleh bakhtiar, 2011, sense of unity, Tehran, Elm-e-Memar. [In Persian]
- Bagheri, mohammad. 1979. The Principle of Symmetry and Its Role in Cognition. Hodhod Magazine, first year. Number 4: 54-68. [In Persian]
- Bemanian, mohammad reza and mohammad reza pourjafar and ferial jafari and alireza sadeghi, 2010, Reflecting on the spiritual identity and sacred notions in shia mosque architecture. Journal of Shia Studies, No. 30, 70-37. [In Persian]
- Bokhari ghahi, hasan. 2005. Cosmological position of circle and square in sacred (Islamic) architecture. Journal of Fine Arts Research. University of Tehran. [In Persian]
- Burckhardt, titus. 1967. *Sacred Art in East and West: its principles and methods*. England : s.n.
- Burckhardt, titus. 1986. Islamic art, language and expression, translator: masoud rajab nia, Tehran: Soroush. [In Persian]
- Burckhardt, titus. 1997. Sacred art. Principles and methods. Translator: jalas sattari, second valume, Tehran: soroush. [In Persian]
- Diba, Darab. 2014. Fundamental Concepts and Principles of Iranian Architecture, Journal of Architecture and Culture, No. 15. [In Persian]
- Eliade, Mircea. 1996. Sacred and profane. Translated by nasrollah zanguyi. Tehran: Soroush. [In Persian]
- Fathy, hassan (1985). Cario of the future, in architectural transfromation in the islamic world, concept media, singapore.
- Guénon, René. 2000. An Overview of the Inner Truths of Islam and Taoism, translated by delara ghahreman. Tehran: Blue publication, First Edition. [In Persian]
- Inanloudayi, shabnam and alireza farokhi, 2001, nature in architecutre of mosque, Ministry of Culture and Islamic Guidance Publications, Proceedings of the Second International Mosque Conference. first volume. [In Persian]
- Kamrava, mohammad ali. 1995. Paradise of Islamic Architecture and Urbanism, Proceedings of the Congress of Architecture and Urbanism, Volume One, Tehran. [In Persian]
- Kollar, L. Peter (1985). On the whole and the part. The university of new south wales. Sydney.
- Mohammadhejazi, mehrdad. 2001. Symbolism in Mosque Architecture, Ministry of Culture and Islamic Guidance Publications, Proceedings of the Second International Mosque Conference. first volume. [In Persian]
- Mojtahedzadeh, roohollah and zahra namvar. 2011. Contemporary Mosques and Qods Identity, soffeh Journal, Winter 90, No. 55. [In Persian]
- Nasr. Seyed hossein. 2010. Islamic Art and Spirituality. Tehran: Hekmat Publishing. [In Persian]
- Pope, Arthur. 1994. Iranian architecture, translator: gholamhossein sadri afshar, second valoume, Tehran: Farhang. [In Persian]
- Rahmati, enshallah. 2004. Art and Spirituality, Proceedings of the Philosophy of Art, vol. 1, Tehran, Academy of Art, p. 110. [In Persian]
- Razjouyan, mahmoud. 2001. Towards the Altar and Approaching Heavenly Moments, Tehran: soffeh Scientific Journal, 11th Year, Volume 32. [In Persian]
- Rezazadeh, razieh. 2004. Investigating the Role of Architecture in Meaningful Transfer and Conceptualization, Mosque Architecture: Traditional or Innovative, Journal of Fine Arts, No. 18, 37-48. [In Persian]
- Shaghghi, pejman. 2005. The bodies of the God. Tehran. Ghaside sara. [In Persian]
- Shekari nir, javad. 1999. Explaining the Architectural and Physical Characteristics of the Sacred Art of the Islamic Mosques, Proceedings of the Mosque Conference, Past, Present, Future, Art University, Tehran. [In Persian]
- Zargar, akbar and hamid nadimi and rafouneh mokhtarshahi, 2007. Mosque Architecture Guide. Tehan. Did publicaion. [In Persian]
- Zolfagharzadeh, hasan. 2007. The spirit of unity. Ministry of Culture and Islamic Guidance Publications, Proceedings of the Second International Mosque Conference. first volume. [In Persian]